

Hana Hnátová

Paní Hnátová se narodila v červnu roku 1924 v Praze do židovské rodiny. Chodila na libeňské gymnázium, odkud ji v roce 1940 vyhodili kvůli rasovým předpisům. Pak ji čekala pracovní povinnost. V listopadu 1941 začaly odjíždět pravidelné transporty židovských obyvatel do Terezína. 20. listopadu 1942 Hana se svou matkou a bratrem do transportu, který mířil do ghetta Terezín. Její otec musel zůstat v Praze a vykonávat povinné práce. K rodině se připojil až o několik měsíců později. Nejdřív v truhlářské dílně vyráběla bedny na munici a později díky své matce našla práci v šicí dílně, kde šila rukavice pro vojáky. V ghettu potkala spoustu známých lidí. V roce 1944 byli odvezeni do Osvětimi. Asi po dvou nebo třech týdnech odjela s matkou a její sestřenicí z Osvětimi do tábora v saském Freibergu, tam několik měsíců pracovaly v továrně na výrobu letadel. V zimě a na jaře 1945 v továrně zažily bombardování. V únoru 1945 sledovaly bombardování Drážďan.

Ještě před osvobozením byl tábor Freiberg evakuován před blížící se frontou. Cestou při transportu smrti viděla rozbombardovanou Plzeň. Cílovou stanicí vlaku smrti byl Mauthausen, tam se ale pamětnice a její maminka dočkaly v prvních květnových dnech osvobození americkou armádou.

V létě 1945 se s maminkou vrátila do Prahy.